

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007015 19 Кж 4
Бања Лука, 21.02.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, те Горане Микеш и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осумњичених М.З., П.В., Б.И., М.Г., С.Л., Д.С., А.П., Н.М., М.М., Д.Р., Н.М.1, О.Ј., Р.Р. и М.Л., због кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске и учествовање у тучи из члана 135. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог М.З., адвоката П.Б. из Б. и осумњиченог П.В., адвоката Д.Б. из Б., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 007015 19 Кв 6 од 13.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.02.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених М.З. и П.В., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 007015 19 Кв 6 од 13.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 007015 19 Кв 6 од 13.02.2019. године, на основу одредбе члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњичених М.З. и П.В., против којих се спроводи истрага због кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и учествовање у тучи из члана 135. став 1. истог закона, за још 1 (један) мјесец, тако да притвор, по том рјешењу, може трајати најдуже до 15.3.2019. године.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог М.З., адвокат П.Б. из Б. и осумњиченог П.В., адвокат Д.Б. из Б.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора и осумњичени М.З. и П.Б. пусте на слободу или то рјешење укине и предмет

врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а у жалби осумњиченог М.З. и приједлог да се притвор замјени мјерама забрана.

У суштини, аргументима из образложења жалби, оспорава се ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да су осумњичени М.З. и П.Б., починили кривична дјела за која се истрага спроводи, те ваљаност образложења за постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор, против њих продужен.

Испитујући рјешење у смислу одредбе 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу, како у погледу постојања основане сумње да су осумњичени М.З. и П.Б., починили кривична дјела за које се истрага спроводи, тако и успостављеног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, образлажући постојање законског услова примјене мјере притвора, у побијаном рјешењу је наведено да докази, који су прибављени у досадашњем току трајања истраге, потврђују постојање основане сумње да су осумњичени М.З. и П.Б. починили кривично дјело за која се истрага спроводи.

Наводи се да је основана сумња, утврђена и образложена у ранијим рјешењима о одређивању и продужењу притвора.

У оцјени прибављених доказа, правилно је цијењен исказ осумњиченог М.Л., у погледу начина и средства повређивања оштећеног А.П. (који је од задобијених повреда преминуо) и идентитета осумњиченог М.З., као једног од лица који је учествовао у ударању и повређивању оштећеног, као и његова сазнања о дјелу (по повратку у Б., у возилу, заједно са осумњиченим П.Б.). У повезаности са тим исказом, правилно су цијењени искази свједока Б.Р. и С.П., као непосредних учесника критичног догађаја, те материјални докази, прибављени на лицу мјеста, приликом увиђаја и касније у поступку.

Надаље, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, кроз оцјену тежине дјела, са аспекта запријећене казне за предметно кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС и тежине посљедице, те других околности, образложених у побијаном рјешењу, које се односе на начин лишења живота оштећеног А.П., те тешко тјелесно повређивање оштећеног Б.К.

Све наведено, како се то правилно образлаже у побијаном рјешењу, у повезаности са чињеницом да је дјело извршено на јавном мјесту, испред хотела С.С. у Д., у Б., у којем су учествовали већи број припадника навијачке групе фудбалских клубова П. и Ц.З. из Б. (више од 20 навијача), да је дјело посебно тешко због самог начина извршења и посљедице (смрт оштећеног А.П. и тешке тјелесне повреде оштећеног Б.К.), и по оцјени овог вијећа, у својој укупности,

представља ванредне околности које оправдавају бојазан да би пуштање осумњичених М.З. и П.В. на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, како на подручју града гдје је дјело извршено, тако и шире.

Правилно је, у побијаном рјешењу образложено да, сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта великог броја осумњичених лица, за које постоји основана сумња да су дјело извршили, а ради се о 14 осумњичених лица, те доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити, у повезаности са тежином кривичног дјела за које се истрага спроводи, представља нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, за продужење притвора.

У побијаном рјешењу су дати разлози и у погледу приговора одбране, изнесених на рочишту поводом приједлога за продужење притвора, којима се указује да се остали осумњичени бране са слободе, које ово вијеће прихвата, као ваљано образложене. Наиме, сама чињеница да се сви остали осумњичени који су обухваћени наредбом за спровођење истраге, бране са слободе, није релевантна за одлучивање о продужењу притвора против осумњичених М.З. и П.В., јер се ради о примјени мјере притвора која се утврђује у сваком конкретном случају и у односу на сваког од осумњичених појединачно. Ради тога су и жалбени приговори, којима се указује на повреду принципа једнакости и правичности у поступку, неосновани.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић